

Прощаване.

Що ми се лелѣе
Посрѣдъ равни двори
Тамо задъ рѣката?
Вѣтъръ ли люлѣе
Три зелени бора
И върба клоната? —
Вѣтъръ тамъ не ломи
Ни стѣбла, ни клони,
Нито разлюлява
Равната градина; —
Майка се прощава
Съ три юначни сина! . . .

Три юначни сина
Майка е родила.
Презъ гладна година
Богу се молила,
Тъкала и прела,
Много сълзи лѣла,
Много зло видѣла,
Докато отгледа
Три любими чеда . . .

Но време минава,
Разлиства се шума,
Първи синъ застава
На майка си дума:

— Хай, прощавай, мамо,
Отпусни безъ жалби
Твоя синъ сирашки —
Азъ ще ида тамо
По кяръ и печалби,
У земитѣ влашки,
Та пълна кисия
Злато да добия.
Нека Богъ да дава
Ти да бждешъ здрава,